

טקס ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל 2010

לפני שעה קלה נשמעה ברחבי הארץ צפירת הדומיה, ושאון החיים במדינת ישראל פסק לרגע אחד, צלול ומזוכך, של התייחדות עם זכרם של חללי צבא ההגנה ישראל, ושל הזדהות ואחוזה עם משפחת השכול.

ביום המיוחד הזה תחושת האחדות ושותפות-הגורל חזקה מבכל עת. יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל הוא יום עצוב, אך טהור מכל מחלוקת – וישראלי מאד; כל מי שמזהה עצמו עם המדינה ועם דגלה וערכיה, כל מי ששותף להוויית החיים בארץ יחוש בעומק נפשו את רוח-היום וידאב.

אין בישראל מי שלא יפקוד היום בזיכרוננו בן-משפחה, חבר או מכר מן הנופלים. אין בישראל מי שמנוכר לכובד האובדן. לדאבון הלב, אל רשימת הנופלים בני קריית ביאליק הצטרפו השנה שני חללים נוספים. בנופלים גדלה גם משפחת השכול בעיר.

משפחות יקרות, נפשכם השכולה חיה כל העת את מועקת האובדן. אתם קמים בכל בוקר מחדש, לובשים מבט שאינו מסגיר את שברון-הלב ונעים בין עצבות ושמחה, כפי שכתב המשורר **יענקל'ה רוטבליט** :

”ועצבות מהלה כל שמחה

כל שמחה ששמחתי

כמו ביקשתי דבר

דבר שאבד.”

עמדתי בחיי לא אחת מול הורים שכולים, אלמנות ויתומים. ראיתיכם נושאים בגאון את אבלכם וכאבכם, ראיתי התמודדות רבת-עוצמה, כבוד, ואצילות-נפש הראויים להוקרה ולהערצה.

בשם תושבי קריית ביאליק אני מרכין בפניכם ראש ומביע את אסירות תודתם ואהבתם של תושבי העיר.

היום – דגלנו בחצי התורן, ומחר, לעת ערב, הדגלים יונפו וזיקוקי דינור ירקיעו בשלב צבעים. מדינת ישראל תצא לחגוג בבמות הבידור את יום העצמאות ה-62. אבל שעה שתחגוג ישראל בגאווה ובגאון, כפי שראוי לה, נדע להוקיר נכונה את מדינתנו שלנו כגודל המחיר, מחיר שאין ערוך לו, שנתבענו לשלם בנפול הבנות והבנים על תקומתה, חירותה והגנתה.

נזכור את יקיריכם עם זכר כל שאר הנופלים במערכות ישראל. ננצור את זכרם בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק.